

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	15XCdo/46/2016
Identifikačné číslo spisu:	3212204521
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3212204521.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného: spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou, pod sp. zn. 6C/164/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17. decembra 2014, č. k. 17Co/649/2014 - 172, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením zo dňa 10. decembra 2012, č. k. 6C/164/2012-27, uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti vo výške 66,-eur podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“), a to v lehote 3 dní od jeho právoplatnosti. Zároveň žalobcu poučil, že ak súdny poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, uznesením zo dňa 17. decembra 2014, č. k. 17Co/649/2014 - 172, uznesenie okresného súdu potvrdil. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že v konaní nevzniesol námietku zaujatosti, odvolací súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. 03. 2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013, z ktorého vyplýva, že v prípade finančno-právneho (poplatkového) vzťahu medzi poplatníkom a štátom nie je úlohou súdu prerokovať určitú vec žalobcu a žalovaného, ale posúdiť, či nastala skutočnosť, s ktorou zákon spája vznik povinnosti zaplatiť súdny poplatok. V uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. 03. 2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 je ďalej uvedené, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je skutočnosť, že pôsobí na súde, ktorý podľa tvrdení žalobcu svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci

založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Odvolací súd zároveň poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 30. 03. 2011, sp. zn. II. ÚS 124/2011, v zmysle ktorého sa oslobodenie od poplatkovej povinnosti podľa ust. § 4 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov. Podľa názoru odvolacieho súdu uloženie povinnosti žalobcovi súdom prvého stupňa zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti bolo vecne správne, a preto uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním, v ktorom žiadal zrušiť rozhodnutia oboch súdov nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) a vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd bol nesprávne obsadený (§ 237 písm. g/ O. s. p.). Za nepodanie návrhu na začatie konania považoval nepodanie námietky zaujatosti, pretože to nebolo obsahom jeho vôle. Za odňatie možnosti konať pred súdom považoval údajnú prekvapivosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Rozhodovanie vylúčeným sudcom v konaní pred súdom prvého stupňa vyvodzoval z toho, že išlo o sudcu súdu, ktorého nezákonným postupom mu mala byť spôsobená žalovaná ujma. Odvolaciemu súdu napokon vyčítal aj nesprávnosť jeho záveru, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdnych poplatkov nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1Cdo/122/2014, 1Cdo/264/2013, 3Cdo/534/2014, 4Cdo/132/2014, 4Cdo/229/2014, 4Cdo/235/2014, 4Cdo/380/2014, 4Cdo/424/2014, 5Cdo/295/2014, 5Cdo/311/2014, 6Cdo/120/2014, 6Cdo/304/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu podľa § 237 a § 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.